

चतुर्थे तु चतुर्थोक्तालयानैमित्तिकादयः यत्र संसारनिस्तारो हरिकीर्त्यै ववर्ण्यते ॥ १ ॥ कलिदोषनिवर्तकं हरिनामसंकीर्तनादिकं स एव च कलौ परमो धर्म इति प्रश्रद्धयस्योत्तरमुक्तम् यच्चान्यत्पृष्टं प्रलयकल्पयोर्मनिं ब्रूहीति तदिदानीं तृतीयस्कंधोक्तकालानुवादपूर्वकं निरूपयति काल इति सकालः परमाणुर्वैयोभुंक्ते परमाणुताम् इत्यादिना कालः कथितः चत्वारित्रीणि द्वे चैकंकृतादिषु यथाक्रमम् संख्यातानि सहस्राणि द्विगुणानि शतानि चेति युगमानंकथितम् ॥ १ ॥ तत्र कल्पमानमाह चतुर्युगेति यत्र चतुर्दशमनवः क्रमेण भवंति ॥ २ ॥ प्रलयस्तु चतुर्विधः नैमित्तिकः प्राकृत आत्यंतिको नित्यश्चेति तत्र नैमित्तिकं प्रलयमानसहितमाह तदंत इति द्वाभ्याम् तावान् चतुर्युगसहस्रप्रमाणः सैव ब्राह्मीरात्रिः ॥ ३ ॥ नैमित्तिकत्वं दर्शयति यत्र यदा विश्वसृक् श्रीनारायणः विश्वमात्मसात्कृत्य स्वस्मिन् उपसंहृत्य शेते आत्मभूर्ब्रह्मा च तस्मिन् शेते तयोरभेदविवक्षया वा ब्रह्मण एवानंतासनत्वमु

श्रीशुक उवाच कालस्ते परमाण्वादिर्द्विपरार्थावधिर्नृप ॥ कथितो युगमानं च शृणुकल्पलयावपि ॥ १ ॥ चतुर्युगसहस्रं च ब्रह्मणो दिनमुच्यते ॥ सकल्यो यत्र मनवश्चतुर्दशविशंपते ॥ २ ॥ तदंतं प्रलयस्तावान् ब्राह्मीरात्रिरुदाहता ॥ त्रयो लोका इमे तत्र कल्पंते प्रलयाय हि ॥ ३ ॥ एष नैमित्तिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् ॥ शेतेऽनंतासनो विश्वमात्मसात्कृत्य चात्मभूः ॥ ४ ॥ द्विपराद्धे त्वति क्रांते ब्रह्मणः परमेष्विनः ॥ तदा प्रकृतयः सप्त कल्पंते प्रलयाय वै ॥ ५ ॥ एष प्राकृतिको राजन् प्रलयो यत्र लीयते ॥ आण्डकोशस्तु संघातो विघात उपसादिते ॥ ६ ॥ पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन् वर्षति ॥ तदानिरन्नेत्यन्योऽन्यं भक्षमाणाः क्षुधादिताः ॥ क्षयं यास्यंति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः ॥ ७ ॥ सामुद्रं दैहिकं भौमं रसं सांवर्तको रविः ॥ रश्मिभिः पिबते घोरैः सर्वे नैव विमुंचति ॥ ८ ॥ ततः संवर्तको वह्निः संकर्षणमुखोत्थितः ॥ दहत्यनिलवेगोत्थः शून्यान् भूविवरानथ ॥ ९ ॥

क्तम् ब्रह्मणो निद्रां निमित्तीकृत्य प्रवर्तमानो लोकत्रयप्रलयो नैमित्तिक इत्यर्थः ॥ ४ ॥ प्राकृतिकं प्रलयमाह द्वाभ्याम् द्विपराद्धे तु ब्रह्मण आयुषिसप्त प्रकृतयः महदहंकारपंचतन्मात्राणि ॥ ५ ॥ संघातो महदादिकार्यभूतः प्रकृतीनां तत्कार्यब्रह्माण्डस्य च प्रलयात् प्राकृतिक इत्यर्थः विघातकारणे उपसादिते सति ॥ ६ ॥ तदेवाह पर्जन्य इत्यादिना बुद्धीन्द्रियार्थरूपेणेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ ७ ॥ सामुद्रादिकं सर्वं रविः पिबते आकर्षति ॥ ८ ॥ अनिलवेगोत्थः वायुवेगोद्भूतः अनिलवेगो वा इति पाठे अनिलेन वेगो यस्य सः वाः रविणारश्मिभिः पीतमुदकं च दहतीत्यर्थः अनिलवेगो वै इति तु पाठः सुगमः भूविवरान् पातालादीन् शून्यान् रविणा दैहिकरसाकर्षणान् प्राणरहितान् ॥ ९ ॥